стинкъ тѣхенъ, но отъ съвсѣмъ различенъ характеръ, и той като дойдеше, обикновенний-тъ редъ на приказкитѣ имъ се разваляше. Приказкитѣ ставаха по-живи но не по-интереснѝ. Защото като всенчиникъ той отнасяше ся нѣкакъ чорбаджийски съ събесѣдници-тѣ си. искаше да фигурира като по-важно лице между тѣхъ да осѫжда дѣлата-та имъ поведението да имъ намира махна за ~~едно~~ даже критикува съ тѣхъ и за друго все за мало важни работи, да подчертава ~~и повече да имъ се присмива~~ въ себе си че знае, че башардисалъ и дамалъ се присмива, че тѣ не знаяли. Чича Нано си по-тои мълчеше или пущаше нѣщо като шега по-твърдѣ не впопадъ и несполучена. ~~въ~~ Чича Гача колкото ~~се сър-~~ ~~деше~~ закачеше повече, той се сърдеше, прѣпираше се, разправяше дълго но чича Цончо го надумваше, ~~[illegible]~~ и той свършеше съ явна и високо потрѣвна. Баща ми той твърдѣ не закачаше или ако нападаше по-издалекъ и тѣ размѣняваха по нѣкои думи съ прѣпирни на казанджийски остроти; но когато виждаше баща ми че той отъ зорче другари-тѣ му и са показва че разбира отъ тѣхъ вмѣсеше се въ прѣпирни-тѣ имъ и начъ хващаше му самаря-тъ връхъ каквото и да бѣдеше прѣпирнята имъ. И чича Гачо ако е въ по весело расположение ще хване наредъ на двѣ да вика: хя сега да щупне. ако ли бѣше нѣщо мраченъ и не расположенъ той ~~[illegible]~~ ~~кажи~~ ще хване да потрепра: май съ Еленско духно, вчера самъ ги видѣхъ днесь дойдохъ да ми са кордисва и съ безбройни повторения на думата вѣрь сигуръ най-подиръ ще го пропѫди. Чича Цончо имаше расъчъ и снагата-та на баща ми само въ ходенъ не бѣше тъй нъргавъ и като ходяха нѣкъ се кречаше на връхъ една свърна и връхъ друга и баща ми казваше заде-го: "Ходи като хамата кокошка," думи които азъ помня и до сега, и казуваше ги назъ безъ да знаѫ и сега какво ще рече "Хамата". Въ образа-тъ той много приличаше на' какъ на Св. Никола по иконографското на този свѣтецъ въ черквата на св. Константинъ. но при всичката и той бѣше въ чича си прилика на ужасяемъ свѣтецъ азъ имахъ голѣма симпатия прочие тогози човѣка още отъ читалната година